

آیت الله صدیقی: قرآن «ربیع القلوب» است/ درس هایی که باید از طبیعت بگیریم

آیت الله صدیقی گفت: مرگ دل به گناه است، همانطور که مرگ طبیعت به زمستان است، زمستان دل به گناه است و همانطور که بهار طبیعت را زنده می کند، توبه دل را زنده می کند.

آیت الله صدیقی گفت: مرگ دل به گناه است، همانطور که مرگ طبیعت به زمستان است، زمستان دل به گناه است و همانطور که بهار طبیعت را زنده می کند، توبه دل را زنده می کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله صدیقی به مناسبت عید نوروز پیامی صادر کرده است که در ادامه می خوانید؛

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصَارِ يَا مُدِيرَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ يَا مُحَوِّلَ الْحَوَالِ وَ الْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنَ الْحَالِ

هم ایام نوروز و هم حلول سال نو را به محضر امام زمانمان و به همه مردم عزیزمان و دوستان عزیزمان تبریک و تهنیت عرض می کنم و چند نکته را لازم می دانم هم برای تنبه و تذکر خودم و هم برادران عزیزی که می خواهند بهترین عیدی ها را از خداوند متعال دریافت کنند توجه داشته باشند.

این نوروز بهار طبیعت است و ما طبیعت نیستیم بلکه از طبیعت درس می گیریم، چه درس هایی می توانیم از طبیعت بگیریم؟

یکی زنده شدن است؛

در سوره مبارکه حدید دارد $\text{اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا}$; بدانید خداوند زمین را بعد از مرگ آن بیدار می کند.

وجود مبارک امام صادق علیه السلام فرمودند این ظاهر آیه هست، باطن آیه این است که خداوند وعده می دهد، جامعه بشری را با ظهور امام زمان ارواحنا فداه زنده می کند.

و حال اگر کسی تشنه زندگی هست باید سراغ امام زمان (عج) را بگیرد، او حیات عموم بشر است.

اگر بنده دل مرده هم بخوایم همراه طبیعت دلم زنده شود $\text{السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَبِّعَ الْأَنَامِ}$; امام زمان ما بهاران مردمان است، باید دلمان را با امام زمانمان وصل کنیم.

نکته دوم این است که طبیعت زنده که می شود ارتباطات شروع می شود، ابر می آید، نسیم می وزد، باران می بارد، کشاورزان زمین را از آن سختی به نرمی تبدیل می کنند، بذر می پاشند، باران که می آید این بذرها را می رویاند، گلها بوجود می آید، طبیعت سرسبز می شود، بلبل های هجران کشیده با ذوق و شوق نوایشان شروع می شود، طیور و پرندگان صفا می کنند، رفت و آمدها شروع می شود، می بینیم کار و تلاش و داد و ستد و تعاون در عالم برقرار می شود.

وقت آن رسیده است که ما هم قهرها را کنار بگذاریم، در عوض صله رحم کنیم، با بندگان خدا ارتباطات را برقرار کنیم، سازماندهی ایمانی را شروع کنیم، پیوستگی ها را بجای گسست ها برقرار کنیم، به فقرا کمک کنیم، دست افتاده ها را بگیریم، همانطور که بچه های خودمان نونوار می شوند و لباس های نو می پوشند، به فکر باشیم کسانی هستند، آنها هم بچه دارند، بچه های آنها هم ما را می بینند، حسرت می خورند، گاهی دلشان می شکند، گاهی موجب شرمندگی پدرشان می شوند، پدر ندار نمی تواند جوابگوی آنها باشد، برای رضای خدا هر کسی به هر مقداری که توان دارد، هم از نظر پوشاک و هم از نظر خوراک به این ها باید برسیم تا دل این ها هم بهار شود و بچه های این ها هم مثل طبیعت بخندند.

نکنه دیگر این است که مرگ دل به گناه است، همانطور که مرگ طبیعت به زمستان است، زمستان دل به گناه است؛

همانطور که بهار طبیعت را زنده می کند، توبه دل را زنده می کند، در مناجات امیرالمؤمنین علیه السلام دارد که دل من را با یک توبه (توبه خاص که انقلاب باشد، یک مردانگی باشد، یک تصمیم جدی باشد، انسان بگوید خدایا بد کردم، مرا ببخش، من دیگر بدی نمی کنم) زنده کن، این می شود حیات مجدد در زندگی.

و دیگر از اموری که دل را زنده می کند، قرآن است؛ قرآن ربيع القلوب است.

بنابراین دید و بازدید، کمک کردن، رکود و افسردگی و پژمردگی و خانه نشینی را تبدیل به سیلان و جریان و حرکت مثبت کردن و گسسته ها را تبدیل به پیوند کردن، دل را با توبه زنده کردن، سیم دل را با بهاران مردمان که (امام زمان ارواحنا فداه است) وصل کردن، و دیگر با قرآن انسی مجدد با یک فرایند جدید، نوآوری در فهم قرآن، ان شاء الله تعالی هم قرآن بخوانیم، هم تفسیر آن را بدانیم، همین روزی یک آیه، امسال را تصمیم بگیریم روزی یک آیه را با تفسیر آن بخوانیم و پیام آن را دریافت کنیم.

و نهایتا امام صادق علیه السلام فرمودند: **حَدَّثَنَا يُحْيَى الْقُتُوبُ**؛ حدیث ما دل را زنده می کند.

ان شاء الله پای موعظه ها بنشینیم، حدیث بشنویم، دلمان زنده بشود.